

‘અનુભવ’ કહતા હૈ

‘અનુભવ’ કહતા હૈ હમકો, ખુદ અપની ગલતી દેખો;
દૂસરોં કી ગલતી ન દેખો, ભૂલ હૈ તો સજા ખુદ ભોગો.

– ‘અનુભવ’

છોટોં પર બડોં ને ‘ક્રોધ’ ક્રિયા,
ઔર માના ‘હમને’ અચ્છા ક્રિયા.
વહાં મિલ ગઈ ક્રોધ કો ખુરાકી, તન-મન મેં જવાલા દેખો;
જૈસી કરની વૈસી ભરની, સબ અપની ભૂલ કો દેખો.

– ‘અનુભવ’

ચમચોં ને ‘સેઠ’ કો ચઢા દિયા,
ફિર અપના કામ નિકાલ લિયા.
હૈ ‘માન’ મહાશત્રુ ખુદ કા, તન-ધન કા અપવ્યય દેખો;
ઈસ જગ મેં સંતોં કી તરહ, અપમાન ભી સહના સીખો.

– દુસરોં કી

યહ વિશ્વ ફૈસા હૈ ‘માયા’ મેં,
યહ શરીર ભી અપના હી નહીં.
‘મેં શરીર હું’, વહ હૈ જીવ કા અહમ્, ‘ચયતા હૈ જગત’ જીવ દેખો;
‘હાનિ-વૃદ્ધિ’ કે દંદોં કી, ઝંઝટ સે નિકલના સીખો.

– ‘અનુભવ’

કમ બુદ્ધિવાલે લોગોં કો,
અપની બુદ્ધિ સે ફૈસા દિયા.
ઉપર સે માના ‘અચ્છા ક્રિયા’, વહાં ‘લોભ’ કી ભીડ-ગૂંચ દેખો;
જહાં કર્તાપદ કા અશુદ્ધ ‘પૂરણ’, ‘ગલન’ મેં કરમ-રજ દેખો.

– ‘અનુભવ’

